

der er den øverste ansvarlige i forhold til de offentligt ansatte, i hvert fald langt størsteparten af dem i både kommuner og regioner, og i forhold til, om man som led i at forbedre kvaliteten i den offentlige sektor, som jeg har forstået ministeren mener er et formål i sig selv, sikrer, at de offentligt ansatte bruger deres ytringsfrihed. Det er jo her, jeg gerne vil høre, om ministeren vil gøre noget for at opmuntre de offentligt ansatte, for det virker, som om ministeren har den modsatte holdning.

Da fru Özlem Cekic for nylig gik ud og brugte sin ytringsfrihed til at fortælle om nogle af de problemer, hun har oplevet i sit arbejde som offentligt ansat, var reaktionen fra ministeren ikke at sige, at hvor er det godt, at en offentligt ansat står frem og fortæller om problemer, så vi kan gøre noget for at løse dem, men tværtimod gik ministeren i gang med at se på, om den pågældende skulle straffes. Vi har set talrige eksempler på offentligt ansatte, der mister deres job og bliver udsat for andre sanktioner, hvis de bruger deres ytringsfrihed, senest sagen om brandmanden i Gentofte.

Derfor vil jeg gerne høre, om det er ministerens holdning, at man skal opmuntre offentligt ansatte til at bruge deres ytringsfrihed, eller om det er ministerens holdning, som den kom til udtryk gennem ministerens handling, at de skal have en sanktion for at bruge deres ytringsfrihed.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:33

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen i den konkrete sag, der bliver henvist til, handler det jo lige præcis om bestemmelsen i den sociale lovgivning, og det har jo ikke noget som helst at gøre med, hvem der har rejst hvilken sag.

Der var en beskrivelse i en avis om, at seksuelt misbrugte børn var blevet sendt tilbage til dem, der havde misbrugt dem, og det er jo en meget, meget alvorlig forbrydelse at misbruge børn seksuelt. Det er jo netop ikke tilladt bare at sende børnene tilbage, og derfor bad jeg Ankestyrelsen om at se på sagen, som jeg vil gøre i ethvert tilfælde, hvor jeg ser, at det netop drejer sig om hensynet til barnet. Det er derfor, vi har den lovgivning. Det er at sige, at man som ansat har en pligt til at indberette det, og hvis man har indberettet det til kommunen, så har kommunen selvfølgelig en pligt til at sørge for, at man ikke

sender et barn, der er blevet seksuelt misbrugt, tilbage til dem, der har misbrugt det.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:34

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at man ikke skal sende børn, der er blevet seksuelt misbrugt, tilbage til dem, der misbrugte dem. Det er jo netop derfor, jeg synes, at vi skal udvikle en holdning om, at offentligt ansatte skal gå til pressen og fortælle om den slags. Men hvis offentligt ansatte går til pressen og fortæller om, at seksuelt misbrugte børn bliver sendt tilbage, eller, som tilfældet var med brandmanden i Gentofte, fortæller om, at folk dør på grund af et forkert radiosystem, eller om andre sager, og sanktionen er, at de risikerer, at ministeren straks beder om at få undersøgt, om de skal have en sanktion – kan få frataget deres autorisation – eller sanktionen er, at de bliver fyret, så opmuntrer det jo netop ikke til, at offentligt ansatte står frem og fortæller om problemerne, så man kan gøre noget for at løse dem og forhindre, at de opstår. Så opmuntrer det tværtimod til, at offentligt ansatte lader være med at bruge deres ytringsfrihed.

Så derfor vil jeg gerne spørge igen: Mener ministeren, at de offentligt ansatte skal opmuntres til at bruge deres ytringsfrihed, eller mener ministeren rent faktisk, som hendes handlinger med sanktionerne tyder på, at de skal lade være, for ellers risikerer de at få en sanktion?

Kl. 14:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:35

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Som jeg sagde, gør jeg jo netop meget ud af at gøre de offentligt ansatte opmærksom på, at de også har en pligt til at indberette, når de har mistanke om, at børn bliver misrøget. Og her var der jo så tale om en sag, hvor man havde sendt børn, der var blevet seksuelt misbrugt, direkte hjem. Det har jo ikke noget som helst at gøre med, om det var den ene eller den anden. Der kan man jo sige, at jeg netop tog den oplysning alvorligt, der kom frem, om, at her var nogle børn, der ikke havde fået den hjælp, de skulle have. Så det var da sådan set en opbakning til fru Özlem Sara Cekic, at jeg, efter at hun rejser sagen, siger: Jamen det skal vi da så have undersøgt. Det er at tage det alvorligt, at man siger, at den sag selvfølgelig skal undersøges. Det viste